

Література:

1. Аналітична економія : макроекономіка і мікроекономіка : у 2 кн. / [за ред. С. Панчишина, П. Островерха]. – К. : Знання, 2006. – Кн. 2 : Мікроекономіка. – 437 с.
2. Савчук В. П. Аналіз и разработка инвестиционных проектов. / [Савчук В. П., Прилипко С. И., Величко Е. Г.]. – К. : Абсолют – В, Эльга, 1999. – 302 с.

УДК 336.6+519.8

Артим-Дрогомирецька З.Б.

Львівський національний університет імені Івана Франка

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ПОРТФЕЛЬНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ

Artym-Drogomyrecka Z.

DESIGN PROCESS OF MANAGEMENT PORTFOLIO INVESTMENT

Діяльність всіх сфер економіки і виробничо-господарська діяльність будь-якого підприємства, організації в тій або іншій мірі обов'язково пов'язана із здійсненням ними інвестиційних вкладень, зокрема вкладень у цінні папери, які і складають основу теорії портфельного інвестування.

Вкладення юридичних і фізичних осіб в цінні папери вимагають ефективного управління. В зв'язку з цим існує поняття управління портфелем цінних паперів. Основною метою формування портфеля цінних паперів є підвищення ефективності інвестування за рахунок зниження ризику втрати вкладень і оперативності аналізу [1].

Розроблення ефективного економіко-математичного інструментарію визначення оптимального інвестиційного портфеля дозволить краще оцінити очікувану доходність та ризик її ймовірного недоотримання.

Будь-яка модель інвестиційного портфеля ґрунтується на числовій формалізації доходності та ризику. Тому побудувати кращу модель інвестиційного портфеля означає визначити спосіб, який дозволяє краще оцінити очікувану доходність та ризик портфеля [2].

Проведене дослідження зводилось до оцінок очікуваної доходності та ризику; порівняння результатів управління інвестиціями з використанням моделей з традиційними і альтернативними оцінками доходності та ризику; врахування окремих факторів, що можуть негативно вплинути на реалізацію очікуваної доходності; найбільш повного врахування реальних умов укладання угод. На основі даного аналізу було обрано дві моделі формування портфелю цінних паперів: класичну модель Марковіца та альтернативну модель нечіткої множинної оптимізації інвестиційного портфеля цінних паперів. У нечіткій моделі дохід розглядається як нечітке число з функцією приналежності трикутного типу. При цьому ризик портфеля трактується як вірогідність того, що реальна збіжність виявиться нижчою за деяке критеріальне значення. Обидві моделі оптимізації інвестиційного портфеля: модель Марковіца та

нечітко-логічна модель є задачами нелінійного програмування, які можна розв'язати за допомогою методу штрафних функцій.

Тому порівнявши результати, отримані за допомогою двох моделей, можна зробити висновок, що очікувана дохідність оптимальних портфельів, отриманих за допомогою моделі Марковіца, вища ніж, дохідність оптимальних портфельів отриманих за допомогою нечітко-множинної моделі. Це пояснюється тим, що нечітка модель враховує нечіткість вхідних даних, враховуючи як найкращі так і найгірші значення дохідності за обраний період.

Залежності очікуваної прибутковості від міри ризику портфельів, отриманих вказаними вище методами, практично протилежні. Причиною такого результату є різне розуміння рівня ризику портфеля. У нечітко-множинному методі під ризиком розуміється ситуація, коли очікувана прибутковість портфеля нижча за заданий критичний рівень. Із зниженням очікуваної прибутковості зростає ризик того, що дохід від портфельних інвестицій виявиться нижчим критичного значення. У моделі Марковіца ризик розглядається як міра коливання очікуваного доходу по портфелю, причому як в меншу, так і в більшу сторону.

Задаючи допустимий рівень ризику портфеля (для моделі Марковіца) та рівні ризику та критерію ефективності портфеля (для нечітко-множинної моделі) у відсотках річних, інвестор може скласти такий фондовий портфель, який би задовольняв його інвестиційним потребам.

Успіх портфельного інвестування залежить не лише від інвестиційного клімату, досвіду інвестора, величини його вільних коштів, але й від якості методів, що використовуються для найкращого розподілу інвестиційної суми за напрямками. Використовуючи більш досконалі кількісні методи прийняття рішень, можна підвищити прибутковість інвестиційної діяльності.

Література:

Пересада А.А. Портфельне інвестування: Навч. посібник / А.А. Пересада, О.Г. Шевченко, Ю.М. Коваленко, С.В. Урванцева. – К.: КНЕУ, 2004. – 408 с.

Шапкин А.С. Теория риска и моделирование рискованных ситуаций: Учебник / А.С. Шапкин, В.А. Шапкин. – М.: Издательско-торговая корпорация «Дашко и К°», 2005. – 880 с.